

De ontbrekende zinnen

Al in 2006 is geconstateerd dat er in de proef N2, die van de vriendin van de klusjesman, een drietal regels ontbreekt. Twee regels tussen blad 1 en 2 en een regel aan het eind van blad 3. Nooit is vastgesteld hoe dit mogelijk is. Tomesen bevestigde in zijn afwijzing van de aangifte in januari 2008 reeds dat er "**geen verklaring**" voor was.

Het Rijksrecherche onderzoek noemt als een van de onderzoekspunten:

3. In de als zodanig aangeduide schrijfproef N-2 ontbreekt, bij de overgang van 2 pagina's, in de geschreven tekst een deel van twee zinnen. De tekst van de schrijfproeven betreft een gedicteerde tekst zoals deze gehanteerd wordt in de Internationale Schrijfproefset. De ontbrekende passage betreft de vetgedrukte passage in de navolgende zinnen:

..Daarvoor gebruikten ze elke keer een cheque van tweehonderd (€200) en een cheque van driehonderd euro (€300). Aan geschenken gaven ze ongeveer honderd euro (€100) extra uit...

Opmerking verbalisanten: blijkens opgave uit de stukken was deze proef geschreven door mevrouw Wittermans (zie in dit verband bijlage 6).

Over de ontbrekende zin op pagina 3 wordt niets gezegd en dat wordt dus ook niet onderzocht.

Verklaringen van Van Roemburg:

Zowel volgens de processen-verbaal van het handschriftonderzoek als de verklaringen bij de Rijksrecherche, staat vast dat Van Roemburg de rechercheur was die de schrijfproef bij Wittermans heeft afgenomen. Hij heeft verklaard dat er zich bij de proef **geen bijzonderheden hebben voorgedaan** en dat de advocaat van Wittermans, mr. J. Vlug, daarbij aanwezig was. Van Roemburg verklaart dan ook bij de Rijksrecherche:

De schrijfproef van mevrouw M. Wittermans werd afgenomen op het politiebureau te Twello. Van Roemburg is door ons verbalisanten geconfronteerd met het ontbreken van een stuk tekst in de door mevrouw Wittermans geschreven schrijfproef. Hij verklaarde daarover dat het hem niet was opgevallen dat een stuk tekst ontbrak.

En later bij een tweede verhoor nogmaals;

- Ontbrekende passage: Wat betreft de ontbrekende passage in de verklaring van mevrouw Wittermans verklaarde Van Roemburg nogmaals zich dat niet te kunnen herinneren.

Verklaringen van advocaat Vlug:

Op 16 december 2008 werd mr. J. Vlug door ons als getuige gehoord (zie bijlage 20). Hij verklaarde dat hij in 2006, vanuit zijn functie als advocaat van mevrouw M.I. Wittermans, bij de door haar uitgevoerde schrijfproef aanwezig was geweest. Deze werd uitgevoerd in een politiebureau te Twello. Hij is bij de schrijfproef aanwezig geweest en zag dat mevrouw M. Wittermans deze proef uitvoerde met aan haar ter beschikking gesteld materiaal. Door hem werden geen onregelmatigheden vastgesteld.

Verklaringen van mevr. Wittermans:

Zij verklaart dat zij "**enkele dagen na de schrijfproef**" aantekeningen in haar agenda gemaakt heeft. Zij had onder meer opgeschreven:

"Schreef fout op 1^e blad achterkant, mocht niet door drukken. Hij dicteerde rare zin! Hij: geef niet dictee maar schrijfproef. Streepte ook geloof ik 1x woord door ->over!"

Zij verklaart daar expliciet over tegen de Rijksrecherche:

Ik meen me te herinneren dat ik op het eerste blad op de achterzijde verder schreef omdat ik de voorzijde had volgeschreven. De politiemans zag dit en zei dat het niet de bedoeling was om op de achterzijde verder te schrijven omdat dit door zou drukken. Ik moest op een nieuw blad verder schrijven. Ik kreeg een nieuw blad van de politiemans en heb daarop verder geschreven. Ik kan me herinneren dat de tekst op de achterzijde van de originele schrijffproef staat.

en even later:

Ik denk dat dit komt omdat ik op de achterzijde verder heb geschreven. De politiemans gaf dus aan dat ik op een nieuw blad verder moest schrijven, dit heb ik ook gedaan. Ik denk dat de ontbrekende tekst dus nog op de achterzijde van de originele schrijffproef staat.

Indien zij de waarheid spreekt, kan er, gezien de aantekeningen uit 2006 in haar agenda en haar verklaring tegenover de Rijksrecherche, geen twijfel over bestaan dat zij op de achterzijde heeft geschreven. Merkwaardig is het gebruik van "ik meen" en "ik denk". De aantekeningen in de agenda waren volgens haar eigen verklaring enige dagen na de proef opgeschreven, dat moet in dat geval dan ook waar zijn. Het is onmogelijk dat zij dat begin april 2006 opschreef en er toen al over twijfelde. Zij heeft de aantekeningen vooraf aan het verhoor door de Rijksrecherche nagelezen, waardoor het uitgesloten moet worden geacht dat zij nu zou twijfelen aan de werkelijkheid van deze gebeurtenis.

De opmerking in haar agenda over de "rare zin" lijkt veel meer op een alternatieve tweede verklaring van de ontbrekende twee regels, eerder dan de beschrijving van een feitelijke gebeurtenis tijdens de proef. Indien zij de twee ontbrekende regels inderdaad op de achterzijde had geschreven, was er in het geheel geen sprake geweest van een "rare zin". Deze opmerking, samen met een aantal andere opmerkingen die zij in de agenda heeft geschreven, doet sterk vermoeden dat de aantekeningen pas veel later zijn opgeschreven en dat de aantekeningen verklaringen moesten geven voor gebeurtenissen die pas veel later aan haar bekend zijn geworden. De ontdekking van de ontbrekende zinnen was namelijk pas na oktober 2006, 6 maanden na de afname van de proef.

Bevindingen van de Rijksrecherche:

Bij onderzoek van de ons ter beschikking staande originele schrijffproef N2 zagen wij verbalisanten echter dat op geen der achterzijden van de geschreven pagina's schrift stond en dus ook niet de ontbrekende passage in de door mevrouw M.I. Wittermans geschreven proef. Wel was op de 1^e pagina van de schrijffproef N2 het woord **formulire (foutief geschreven) doorgestreept (zie bijlage 6).**

Hieruit blijkt zonder enige twijfel dat de verklaring van Wittermans onmogelijk de waarheid kan zijn. Toch probeert de Rijksrecherche krampachtig dit probleem op te lossen met een volkomen belachelijk en onmogelijke hypothese, die zij ook nog durft op te schrijven in het rapport:

Gezien de verklaring van de getuige Wittermans en de hiervoor beschreven aantekeningen in haar agenda, zou naar het oordeel van ons verbalisanten, een hypothese voor het ontbreken van de passage kunnen zijn dat mevrouw Wittermans, nadat zij de eerste gedicteerde bladzijde had geschreven, het dictee vervolgde op de achterzijde van diezelfde pagina. Toen zij daarop werd aangesproken door Van Roenburg, vervolgde zij de proef op de volgende bladzijde. Aan het eind van de schrijfproef zou zij alsdan de eerste bladzijde overgeschreven hebben. Echter sloot de door haar geschreven tekst op die nieuwe bladzijde niet meer aan op het reeds geschreven vervolg. Dit is vermoedelijk niet onderkend door Van Roenburg. Door Van Roenburg is alsdan de nieuwe geschreven versie aangeleverd voor forensisch onderzoek. De aanvankelijk geschreven bladzijde, met de passage op de achterzijde, is uitgaande van deze hypothese, niet aangeleverd aan het N.F.I. Aan het N.F.I. is op geen enkele wijze gemeld dat zich tijdens de schrijfproef van mevrouw Wittermans bijzonderheden hebben voorgedaan. Deze omissie had - in ieder geval indien de hiervoor beschreven hypothetische verklaring de juiste is - conform de richtlijnen in de FT-norm 350.01 echter wel gemeld moeten worden bij het N.F.I.

Deze hiervoor omschreven hypothese met betrekking tot het ontbreken van de passage is besproken met de hoofdofficier van justitie mr. W.B.M. Tomesen. Na overleg is besloten om deze hypothese niet alsnog voor te houden aan Van Roenburg, mevrouw Wittermans en mr. Vlug omdat zo een vraagstelling suggestief zou zijn. Door Van Roenburg en mr. Vlug was reeds verklaard dat zij zich daarvan niets konden herinneren. De verklaring en herinneringen van mevrouw Wittermans waren mede gevoed door haar eigen aantekeningen in haar agenda welke zij voorafgaand aan haar ten overstaan van ons afgelegde verklaring weer gelezen had. Daarnaast is de getuige Wittermans in haar verklaring niet expliciet in haar herinnering.

Deze hypothese is om verschillende redenen volkomen ridicuul.

1. Het is helemaal niet nodig zo een fout te herstellen, als hij maar gedocumenteerd wordt in het PV.
2. Door de voorgestelde herstel actie wordt op ernstige wijze de richtlijnen van het NFI geschonden, dat de tekst absoluut niet mag worden overgeschreven maar gedictreed moet worden.
3. Als er al hersteld zou zijn behoort uiteraard het origineel bewaard te blijven.
4. Mevrouw Wittermans verklaart wel over het schrijven op de achterzijde, maar zegt helemaal niets over het herstellen ervan. Daarentegen verklaart ze wel over het veel minder belangrijke door haar doorgehaald woord dat inderdaad te vinden is op het origineel dat in het bezit is van de Rijksrecherche
5. De rechercheur heeft niets gemerkt van dit herstellen, heeft het dus ook niet in zijn PV gezet en bevestigt voor de Rijksrecherche tot twee maal toe niets te weten van het op de achterzijde schrijven.
6. Advocaat Vlug van mevrouw Wittermans die bij de schrijfproef aanwezig was heeft ook verklaard niets gezien of gemerkt te hebben.

Opvallend is ook dat de Rijksrecherche in overleg met Tomesen dit besproken hebben. Dat zij deze onzinnige hypothese niet aan betrokkenen hebben willen voorleggen is meer dan logisch, maar dat niemand heeft kunnen bedenken om mevr. Wittermans om opheldering te vragen en haar niet te verdenken van leugens, wijst op het moedwillig verzwijgen van dit grote probleem. Zij gaan zelfs zover om de verklaringen van Wittermans **niet expliciet** te noemen, terwijl ook zij weten dat de uitspraken zo expliciet moeten zijn als maar mogelijk is. Het gebruik van de woorden "ik meen" en "ik denk" wijzen in dit verband veel meer naar iemand die niet de waarheid zegt en net niet hard genoeg durft te liegen.

Persbericht van het Openbaar Ministerie:

Het OM verzwijgt bovengenoemd probleem in haar persbericht door te verklaren:

In deze schrijfproef ontbreekt bij de overgang tussen de eerste en de tweede bladzijde een zinsnede.

Bevindingen: voor het ontbreken van dit stuk tekst is geen sluitende verklaring gevonden. Op basis van de verhoren en privé-aantekeningen die de vriendin zelf heeft gemaakt over de schrijfproeven, komt het volgende naar voren. De vriendin is, nadat ze de eerste bladzijde had volgeschreven, verder gegaan op de achterkant van de eerst beschreven bladzijde. Dit was niet de bedoeling, er moest op een nieuwe bladzijde geschreven worden. Bij het herstellen hiervan is vermoedelijk een omissie opgetreden. Overigens had deze onregelmatigheid bij het afnemen van de schrijfproef voor de volledigheid wel gemeld moeten worden aan het NFI. Echter, deze ontbrekende zinsnede is geen aanwijzing voor vervalsing. Onduidelijkheid is overigens ook blijven bestaan met betrekking tot het exacte tijdstip waarop de opdracht tot het uitvoeren van de schrijfproeven bij het korps Noord- en Oost Gelderland is binnengekomen.

Het enige wat men er dus over zegt is:

"geen sluitende verklaring gevonden" en

"bij het herstellen hiervan is vermoedelijk een omissie opgetreden" en

"Echter, deze ontbrekende zinsnede is geen aanwijzing voor vervalsing."

Deze weergave in het persbericht is niet gebaseerd op de waarheid en niet gebaseerd op datgene dat in het rapport staat. Er is totaal geen sprake geweest van een herstel van welke fout dan ook. Het genoemde herstellen is louter gebaseerd op de ridicule hypothese en alles behalve een vaststaand feit. Dat hier de ontbrekende zinsnede geen aanwijzing voor vervalsing is nergens op gebaseerd. Op deze wijze kan elke mogelijke aanwijzing genegeerd worden.

Conclusie

Uit het rapport van de Rijksrecherche en vooral uit het persbericht van het OM blijkt overduidelijk dat een groot probleem bij het handschriftonderzoek, niet naar behoren wordt onderzocht, de feiten worden gebagatelliseerd en zelfs met leugens weggewerkt. De hele verklaring van het OM geeft daarnaast in het geheel geen verklaring voor het ontbreken van de laatste regel op bladzijde 3.